

[Boligministeren]

på den løsning, men fra Galgebakkens side har man hele tiden sagt: bare gå på; Wilhjelm siger til os, vi får noget ud af det. Nej, det gør de ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beskæftigelsesforanstaltninger for kvinder.

[Af Lilli Gyldenkilde (SF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 16. Fremsat 7/12 79).

Forslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Arbejdsministeren (Svend Auken):**

Forslaget er stort set en genfremsettelse af to tidligere SF-forslag, som er blevet behandlet i folketinget henholdsvis i marts 1978 og i november 1978. Kvinders beskæftigelses- og arbejdsløshedsproblemer er imidlertid så alvorlige, at det er rimeligt at tage dem op til drøftelse i folketinget igen med regelmæssige mellemrum.

Regeringen er meget opmærksom på de store problemer, som kvinder har på arbejdsmarkedet beskæftigelsesmæssigt, og det har fundet udtryk i, at et beløb på mere end 200 mill. kr. i omdisponeringen af beskæftigelsesmidler for 1980 direkte er sat af til specielle foranstaltninger til at afhjælpe kvindearbejdsløshedsproblemet, ikke mindst i forbindelse med forbedrede uddannelsesmuligheder.

Imidlertid må man erkende, at selv om beskæftigelsen for kvinder heldigvis er steget ganske betydeligt også under den økonomiske krise, og selv om der, som jeg nævnte før, er afsat beløb på beskæftigelsesplanen specielt til at afhjælpe kvindearbejdsløsheden, er der fortsat meget store problemer, hvad ledighedstillene jo også viser. De findes inden for alle grupper: både i gruppen »ledige« som helhed, inden for de unge arbejdsløse og inden for de langtidsarbejdsløse er der en klar overrepræsentation af kvinder.

I erkendelse heraf er et af hovedpunkterne i regeringens beskæftigelsesplan for 1981, 1982 og 1983, der som bekendt vil beløbe sig til 4,5 mia. kr. løn- og prisreguleret, en kraftigt forstærket indsats over for kvindearbejdsløsheden, og i forbindelse dermed skal vi selvfølgelig også tænke venligt på det forslag, vi her har til behandling, ud fra dets smukke intentioner.

Derimod har vi meget lidt at bruge det konkrete forslag til. Vi synes ikke, det er særlig godt, og er noget overraskede over, at man alene har opmærksomheden henledt på to efter vores opfattelse ikke afgørende centrale former for støtte til beskæftigelsen, nemlig den såkaldte § 97 A-støtte og den særlige støtte, der ydes til de unge arbejdsløse under kommunerne ifølge lov nr. 488 om den kommunale indsats til afhjælpning af ungdomsarbejdsløsheden.

Vi kan anerkende de smukke tanker – det er jo tit, man må gøre det over for SF – men vi synes desværre ikke, at det faktiske resultat står mål med de bagved liggende tankers tiltalende karakter.

Jeg kan sige, at noget af det, vi mener der skal sættes virkelig kraftigt på, er uddannelse, uddannelse og atter uddannelse for kvinderne på arbejdsmarkedet, ikke bare øget uddannelseskapacitet inden for de områder, der især interesserer kvinderne, og hvor der er en kraftig søgning af kvinder, men også uddannelse inden for utraditionelle områder; støtte til oplæring og beskæftigelse på utraditionelle områder vil have en meget høj prioritet for os.

Jeg håber, at vi i forbindelse med regeringens beskæftigelsesplan, som vil kunne foreligge omkring påske, for 1981, 1982 og 1983 vil have det grundlag, der giver os mulighed for at føre en virkelig gennemgribende debat om, hvad der fra samfundets side kan stilles